

660503 ปลุกพลังเจียนช่วยกันทำให้การเมืองเจริญ พุทธศาสนาตามภูมิ ราชธานีอโศก

<https://www.boonniyom.net/53266.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1deeb6Fkaiq0qC4ADyJ_neG3Wm5mqZ2LD/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true

ดาวโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/17630Vd0E8QlxZKtaxurMQBOMKuCryRT-/view?usp=share_link

ดูวิดีโอได้ที่ <https://youtu.be/tPxX7ulsaow>

และ <https://fb.watch/ki5BaOIldi/>

สมณะเดินดิน... วันนี้วันพุธที่ 3 พฤษภาคม 2566 ที่บวรราชธานีอโศก ขึ้น 14 ค่ำเดือน 6 ปีเถาะ ปกติโดยทุกปี 15 ค่ำเดือน 6 จะเป็นวันวิสาขบูชา แต่ปีนี้เดือน 8 2 หน วิสาขบูชาปีนี้จะไปตกวันที่ 3 มิถุนายน 2566 งานอโศกรำลึกปีนี้ จะเริ่มตั้งแต่วันที่ 3 มิถุนายนเป็นต้นไปเลย

เหลืออีก 11 วัน เป็นโค้งสุดท้าย เขาบอกว่าประเทศไทยจะได้เปลี่ยนแน่ ทางโลกบอกว่าสถานการณ์สร้างวีรบุรุษ เหตุการณ์ต่างๆ ในโลกในประเทศไทย พ่อครูมองว่าเป็นเครื่องกระเทาะให้เห็นว่าใคร

เป็นใคร ใครเป็นแก่น ใครเป็นแก้ว ใครเป็นของจริง ใครเป็นของปลอม

ตอนนี้บางพรรคโพลมานำโด่งเลย พรรคที่บอกว่าคนแก่เป็นพวกไดโนเสาร์ จะกวาดเอาสิ่งดีงามของบ้านเมืองไปหมดสิ้นเลย เขาไปหลงตะวันตก หลงฝรั่ง ที่ขีดหน้าชุดตาของเขา เขามั่นใจมาก เขาบอกว่า ก้าวไกลมาไกลเกินกว่าจะแพ้แล้ว ความอยากจะเป็นนายกทำให้คนจับโกหกได้ สร้างเรื่องราวเพื่อให้คนเชื่อ แต่ผู้คนที่ได้เห็นแก่น เขาไม่มีแก่น เป็นแก้วที่รอแตกร้าว เมื่อกระทบผัสสะแล้วจะไปได้ถึงไหน

ดูลงตู่ น่าจะเหนื่อยมาก เพราะเดินทางไปทีนั้นที่นี้ตลอดเวลา โพลล่าสุดบอกว่า พิธานำอันดับ 1 อึ้งอิง มาอันดับ 2 ลงตู่เป็นอันดับ 3 ได้คะแนนนิดเดียว เทียบกับเด็กไม่สิ้นกลืนน้ำนมแล้วลงตู่ดูเหมือนจะเทียบไม่ได้ แต่ก็เห็นความมั่นคง ไม่เห็นร่องรอยว่าจะย่อท้อ ไปแต่ละที่ยังดูมั่นคงแน่นหนา สถานการณ์สร้างวีรบุรุษ อาจจะเพราะความบีบคั้นทำให้ต้องดึงพลังออกมาให้มากที่สุด เพื่อจะรักษาบ้านเมืองไว้จึงต้องทำให้เต็มที่ที่สุดและแรงเกิด

แต่การตอบโพลนั้น ประชาชนบางคนก็ต้องเก็บไว้ในใจ ไม่สามารถแสดงออกได้เปิดเผย ก็ลองดูว่าจะออกมาแบบไหน วันที่ 14 พลังเจียบจะเจียบเขียบต่อไปหรือเปล่า หรือพลังเจียบจะออกมายืนหยัดยืนยั่น พวกเรามีเวลาอีก 10 วัน ใครจะไปช่วยชักชวนให้พลังเจียบตื่นขึ้นมาได้ก็เป็นการช่วยชาติบ้านเมือง

แต่สิ่งที่จะช่วยได้อย่างมั่นคงยังยืนไม่เปลี่ยนแปลง สิ่งที่เป็นสัจจะสาระต้องดำรงอยู่ในชีวิตเรา

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน แสงธรรมจะทอบวรต้องปลุกพลังเงียบให้ออกมา

พ่อครูว่า... ที่บอกกว่าพลังเงียบและความเงียบนี่นะ อันนี้แหละเป็นตัวชี้บ่งถึงความยังไม่เจริญ อยู่เงียบๆงุ่นๆคนเดียวไม่เกี่ยวกับใคร มันเป็นมิจฉาปฏิฐิติที่ลึก มันไม่ใช่เรื่องของความเป็นมนุษย์เต็มรูปที่มีความตื่นเต็ม รู้จักสังคมข้างนอกก็รู้จักข้างใน รู้จักทั้งภายนอก ภายในเต็ม 100 สมบูรณ์แบบ มันไม่เป็นเช่นนั้น มันเป็นเรื่องจริงๆของคน

แต่ที่นี้อาดมายังหวัง ยังไม่สิ้นหวังเสียทีเดียวว่า คนไทยจะมาถึงวันนี้แล้ว จะเสื่อมถึงขนาดนั้น อาดมายังมั่นใจว่า คนไทยทุกวันนี้เจริญ โดยเฉพาะทางด้านของการเมืองก็ตาม ศาสนาก็เอาเถอะมันอาจจะยาก

แต่เมืองไทยนี้แม้ว่าศาสนาที่ว่ายาก แต่ก็ยังมีกลุ่มคนที่เข้าใจที่เข้าถึงสัจธรรมโลกุตระแท้ๆจะมีจำนวนน้อย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคนไทยส่วนใหญ่จะไม่มีเชื้อโลกุตระอยู่ ไม่ใช่

มี แต่มันพัฒนาขึ้นมาตามลำดับ ถึงวันนี้อาดมาก็ยังมั่นใจว่ามันจะชนะได้อยู่ ยังมั่นใจว่าสัจธรรมที่เป็นโลกุตระยังจะชนะได้อยู่ ถ้าจะว่าไปแล้ว นี่ไม่ใช่อาดมาจะคุยโม้

อาดมาทำงานโลกุตระธรรมมาตั้งแต่ พ.ศ. 2513 ทำมาทำมาแล้ว ในหลวง ร. 9 เห็นร่วม เริ่มตั้งแต่ 2527 มาเรื่อยๆ ในหลวงเริ่มเห็นด้วยเริ่มตรัส สิ่งที่ท่านก็เป็นพระเจ้าแผ่นดิน จะตรัสอะไรก็ต้องมัน พระทัยว่าตรัสออกมาแล้วสู่สาธารณชน ไม่ใช่เรื่องเล่นๆนะ

เช่น จะตรัสว่าแบบคนจน หรือมาขาดทุนของเราคือกำไรของเรา มันไม่ใช่เรื่องง่าย

ที่เราเห็นท่านตรัสตามหลักฐานที่มีใน พ.ศ 2534 แต่อาตมาว่า ท่านเริ่มตั้งแต่ พ.ศ 2527 มาเรื่อยๆ มาถึง 2534 ท่านถึงเต็มรูป ตรัสออกมาด้วยภาษาต่อสาธารณชนเลยว่า บริหารแบบคนจน ขาดทุนของเราคือกำไรของเรา ต่อมา อะไรอย่างนี้เป็นต้น

ซึ่งมันเป็นเรื่องของภูมิธรรมของโพธิสัตว์แท้ๆ มันพูดเล่นไม่ได้ หรอกในระดับในหลวงหรือสาธารณชนทั่วโลก พูดเล่นไม่ได้ แต่คนเข้าไม่ถึง อย่างข้าราชการบริพารไม่มีปัญญารับช่วงต่อ มันก็เลยยากไปไม่ออก

ทีนี้มาพวกเรานี้แหละรับไม้ หรือจริงๆ ก็ทำอยู่แล้ว พวกเราเป็นโลกุตระอยู่แล้ว รับทำอยู่แล้ว เมื่อในหลวงมาตรัสอย่างนี้อีกก็เลยยิ่ง โอ้โห.. แทบจะถือว่า ถ้าไม่มีธรรมะหนอยนี้จะผยองเลยนะ รีบคว้ามานะ ถือว่าทำอย่างคะนอง ทำอย่างผยองเลย ซึ่งอาตมาก็ต้องระมัดระวัง เรื่องนี้เป็นอย่างมากเลย เราก็กไม่ถึงขั้นคะนอง ไม่ถึงขั้นผยอง แต่ก็ทำตนเป็นผู้น้อย เป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นผู้แพ้อยู่ไป

แต่พยายามเสนอเนื้อแท้ ๆๆ ให้ปรากฏทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งรูปธรรม นามธรรม ให้เต็มส่วน ให้เต็มสภาพเสมอๆ ก็เกิดขึ้นมาได้เรื่อยๆ มาตลอด ถ้าจะว่าจริงๆ แล้วเปอร์เซ็นต์ที่มีแม่แต่อยู่ในประเทศไทย ก็ยังไม่ได้อยู่ในเขตขีดที่ถือว่า น่าจะมั่นใจหรือน่าจะปล่อยได้ว่างั้นเถอะ ปล่อยเดียวได้ ยังไม่ถึงขั้นนั้น

มันจะต้องช่วยอุดหนุน ช่วยทุ่มแรงไปอยู่เรื่อยๆ อาตมาถึงบอก ว่า มันน่าจะตายแล้วยังตายไม่ลง ยิ่งทุกวันนี้โอแรง มันมีเหมือนน้ำพิษออกมา มันบอกไม่ถูกรสชาติมันก็ทรมาน มันไม่ใช่ น้ำกรดทีเดียวนะ มันเป็นน้ำพิษที่มันขึ้นมันขมมันจะอ้วกมันจะไอออกมาสารพัดเลย มันไม่มีในสารบบ เลยไม่รู้จะบอกด้วยภาษาอย่างไรมันเป็นสิ่งที่ร่างกายต้องขจัดออกไม่เพียงต้องการ เพราะฉะนั้นจึงต้องไอขจัดอย่าง

แรงให้รีบเอาออกจิ้งจอกมาน มันลึกซึ่งซับซ้อน พุดไปพวกคุณก็จะ
เห็นใจเปล่าๆ ปล่อยอาตมาไปเถอะ ตามวิบากไม่มีปัญหาอะไร ..
ชาตินี้มีวิบาก..

นึกถึงเพลงบูรณภาพ มันสุดยอดเลย อาตมาแต่งตอนนั้น
เหมือนเบลล่าๆ ทุกวันนี้ก็ยังจำเนื้อไม่หมด แต่ทุกคนก็ทำได้ดี อย่า
เพิ่งเอาออกมา อาตมาจะมีวันที่พุดถึงเรื่องเพลง เรื่องกวีการเหล่านี้
เหมือนกัน ซับซ้อนตั้งแต่เริ่มต้น รู้สึกว่าจะต้องแต่งเพลง เมื่อมาบวช
แล้วนะ เพลงแรกที่แต่งตั้งแต่ตอนเป็นนักบวชแล้ว คือ เพลงขันตี
ต้องไม่จาง หรือเพลงตะวันทอฟ้า ซึ่งอาตมาทบทวนแล้วเห็นว่ายาก
ที่คนจะเข้าใจได้

เพ่งมองผ่านเมฆเฉกใจให้ช้า คล้ำดำช้าเป็นเห็นปานขวานผ่า
เป็นกวีการที่ต้องขยายความกันเป็นวันๆเลย

- เพ่งมองผ่านเมฆเฉกใจให้ช้า

คล้ำดำช้าเป็นเห็นปานขวานผ่า

ความคิดเคยเฉยเชื่อนก็เดือนตามมา

แม้เพียรเพ่งแพ่งแรงพาผองธรรมก้าวมาหน้าแนวแล้วเล่า

มันมีสัมผัสทั้งเสียง ทั้งพยัญชนะ สระ มีสำเนียงเสียงเม
โลดีด้วย

เพ่งมองผ่านเมฆเฉกใจ คือเปรียบเทียบเหมือนกับใจเรานี่แหละ
มันมีความให้เข้าใจ เมฆสีดำ เรากียิ่งคล้ำอยู่ในใจ มันยังไม่ขาวไม่
สะอาดสว่างออกมาเลย เห็นแล้วเหมือนขวานที่ผ่าเข้าไปในหัวใจให้
แหลกละเอียดอะไรอย่างนี้

ความคิดเคยเฉยเชื่อนก็เดือนตามมา อาตมาเคยไม่เอาแล้ว
ตั้งแต่ออกบวชใหม่ๆ กับคุณชวน ไปหาที่อยู่สัก 2 ไร่ ถ้าใครจำได้

แล้วจะไปอยู่ตรงนั้นจะไม่เอาเลย จะไม่พูดถึงธรรมะแล้ว เพราะเห็น
 เลยว่ามันยากจริงๆ พวกนี้พูดไม่ขึ้นหรือ ออกอย่างไรรู้คงปลูกไม่ไหว
 ไม่เอาแล้ว เจยเขื่อน ความคิดตัดทิ้งเลยไม่เอาแล้ว

แต่เสร็จแล้วความสำนึกก็เตือนตามมา ว่า ไม่ได้ล่ะๆ ก็เลยจะ
 ต้องหันมาฟังเพียร พยายามทุ่มแรง แม้เพียรฟังฟังแรงพาผอง
 ธรรมก้าวมาหน้าแนวแล้วเล่า ให้ก้าวหน้ามา แรงหน้าหน้า แต่ผลมันไม่
 ตามมา อย่าว่าแต่นำหน้าเลย ตามยังยาก

- ก็ยังข้างเย็นเช่นยาค่าไร่

หรือคนไร่ชาวนาเขลาคลานคุกเข่า

ยอมชนจนช้อนจนได้ดมชมเขา

มิเงยหน้าเลย เคยเนาฉันใดก็เยาว์เยี่ยงเดิม..โธ่เอ๋ย

ก็ยังข้างเย็นเช่นยาค่าไร่ มันเหมือนยาหมดอายุหมดค่าแล้ว ก็
 เลยนึกถึงคน หรือคนไร่ชาวนาเขลาคลานคุกเข่า หรือว่าคนทั้งหลาย
 แห่มันหมดแล้ว ไม่โง่ไม่เงยขึ้นมาแล้ว ยอมชนจนช้อนจน
 ได้ดมชมเขา คนนี้คงจะขุดไม่ขึ้น ตกลงไปใต้ตรงชมเขาถูกโคลน
 ทุกอะไรต่ออะไรมันทับถมไป มิเงยหน้าเลย เคยเนาฉันใดก็เยาว์
 เยี่ยงเดิม..โธ่เอ๋ย

ไม่โง่ไม่เงยขึ้นมาเลย อยู่อย่างไรก็เป็นเช่นนั้นก็ยังเยาว์ยังเด็ก
 ยิ่งเล็กเช่นเดิม โธ่เอ๋ย

- ฟาดินผินเพลนผินพลอย

เมินไม่คอยเอื้ออวยช่วยใด..โยเจย

หรือธรรมต่ำศักดิ์นังจึงปึงเลย

คนเอ๋ย..ควรครวญไคร่ก่อน

ฟ้า ไม่หันหน้ามองเราเลย ไปหลงใหลอะไรอยู่ที่ไหนทำไมไม่มาช่วยเลยฟ้าดิน เมินไม่คอยเอื้ออวยช่วยใด..โยเจย ทำไมต้องเมินต้องเจยต้องหนีไม่เห็นใจเราบ้างเลย

หรือธรรมต่ำศักดิ์นักจึงป้างเลย หรือธรรมะมันต่ำศักดิ์นักหรือถึงได้ไม่ดูดำดูดีนักเลย ไปไหนก็ไม่รู้ไม่ช่วยอะไรเลย คนเอ๋ย..ควรครวญใครก่อน แล้วก็หันมาหาคนว่าควรจะให้ใครครวญให้ดีๆซะก่อน

- ศิวเป็นเช่นใด ไม่ควรด่วนท้อ

แข่งพอลขอเพียงมิพาลเพี้ยนผ่อน

ยังยั้งยัง ยังยืนหยัดทนอาทร

(๑)แสงธรรมต้องทอबर มิอาจจิตถอนเทิดธรรมสุทัน

(๒)แสงธรรมต้องทอबर มิอาจจิตถอนเทิดธรรมเถิดเทอญ.

ศิวเป็นเช่นใด ไม่ควรด่วนท้อ ปล่อยใจตัวเองไม่ควรจะท้ออย่ารีบท้อ ไม่งั้นก็ตายกันพอดี แข่งพอลขอเพียงมิพาลเพี้ยนผ่อน เต็มครบเลย ฮีด ขึ้นมาเต็มที่เลย ขอเพียงไม่อ่อนไม่เพี้ยนไม่พาลไม่ผ่อน

ยังยั้งยัง ยังยืนหยัดทนอาทร ต้องสู้ แสงธรรมต้องทอबर มิอาจจิตถอนเทิดธรรมสุทัน แสงธรรมต้องทอबर มิอาจจิตถอนเทิดธรรมเถิดเทอญ.

เป็นเพลงที่แต่งตอนมาบวชแล้ว มันก็มีจาริตประเพณีวัฒนธรรมหรือความยึดถือกันว่า นักบวชจะมายุ่งเกี่ยวกับการร้องรำทำเพลงไม่ได้ ไม่ถูกต้อง อาตมาก็ว่ามันใช้ได้นะ ยิ่งในยุคนี้ ยุคเพลงการมันทั่วโลกเลย มันใช้เป็นสื่อกลางเป็น Social Media ได้อย่างดีมากเลย

อาตมาก็เลยไม่เป็นไรหรอก ใครจะว่าอย่างไรก็เอา ตัดสินใจแต่งเพลง เพราะฉะนั้นในคราวที่เป็นนักบวชก็แต่งไม่ใช่น้อยเพลง และแต่งไว้แล้วมันก็ยากอย่างที่ว่า คนคลีไม่ออก ยังขยายกระจายให้มันง่ายให้มันรู้ตื่นขึ้นมา ชักลิกมาให้ตื่นยังไม่ค่อยได้ ก็ยังพยายามทำไป อาตมาทุกวันนี้ก็เข้ามาหาเนื้อหาสาระของธรรมะก่อน

อุ๊ต..เขาบอกว่าเพลงระดับนี้ต้องโพธิสัตว์ระดับ 7 ถึงจะแต่งได้

พ่อครูว่า... อันนี้ก็จริง พุดไปก็ยกยกเองกันเอง มันก็ดูน่าเกลียด

_ทอง เอ็นจีโอ tong ngo • มีบางคน..ค่าที่ลืมนาดูโลกและเติบโตใหญ่ขึ้นมา ก็เห็น "ทุกสิ่ง-ทุกอย่าง" ในความเป็นบ้านเมืองตัวเอง จนชินเหมือนปลา จะเห็นคุณค่าน้ำ ต่อเมื่อแล้ง-น้ำแห้งเกล็ดเหมือนนก จะเห็นคุณค่าทองฟ้า ต่อเมื่ออยู่ในกรงขัง!

เราทุกคน แต่ละก้าวชีวิต มีทั้ง "ผิดบ้าง-ถูกบ้าง" เป็นธรรมดา เพราะนั่น คือ ที่มาของคำว่า

"ประสบการณ์" ฉะนั้น แต่ละคน.....

จงใช้ "ประสบการณ์" ทบทวนตัวเอง บ่อยๆ จะได้ชื่อว่าเป็นคน "ไม่เสียชาติเกิด"!

พ่อครูว่า... อาตมาได้เน้นไปแล้วว่าเกิดมาเป็นคนจะไม่เสียชาติเกิดได้อย่างไร เสียชาติเกิดเพราะไม่ได้ธรรมะโดยเฉพาะไม่ได้โลกุตระธรรมขึ้นไป คนโลกียะก็พยายามทำดีและชั่วก็พากเพียรไปโลกียะทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แล้วพยายามสั่งสมดีให้แน่นหนา มันยังไม่ใช่ปรมาตม์ ยังไม่ใช่โลกุตระ มันยังเปลี่ยนแปลงได้ มันยังไม่ นิจจัง (เที่ยงแท้) ฐวัง (ถาวร) สัสตัง(ยืนนาน) อวิปริณามธัมมัง(ไม่แปรเปลี่ยน) อสังหริัง(ไม่มีอะไรหักล้างได้) อสังกุปปัง(ไม่กลับกำเริบ)

มันยังไม่เป็น มันก็ต้องวนเวียนกลับอยู่ โลกียะก็คือยังต้องวนเวียนกลับ ยังไม่จบกิจ ยังต้องหมุนเวียนอยู่ มันจะเป็นเช่นนั้น

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน พลังเจียบพลิกเกมแน่ ถ้าแห่ออกมาช่วยกัน

__อภิชาลา กลั่นแก้ว Apichala Klunkeaw • เขียร์ รทสช

🙌🙌 แต่บอกตามตรงว่ามองไม่เห็นอย่างพ่อท่านเพราะมองรอบตัวเองทั้งในsocialและรอบๆตัว กระแสแดงส้มมาแรงมากค่ะ หวั่นใจและเคยแสดงออกทางการเมืองบาดเจ็บมาพอสมควร ทุกวันนี้ประชาธิปไตยเขาไม่ใจกว้างกันเลย เอาแต่ใจและบูลลี่คนเห็นต่าง จนตอนนี้ไม่อยากแสดงออกอะไร ขอเขียร์เจียบบๆค่ะ

พ่อครูว่า... นี่แหละมันจะช่วยที่ตรงขอเจียบบๆนี่แหละ นี่แหละ นี่แหละ เขียร์เจียบบๆนี่แหละ เอาน่า..ออกมาหน่อย เห็นใจหน่อย คุณคิดแบบนี้อาดมาว่าเป็นมิจฉาปฏิฉินะ

พวกเราเคยพูดว่า **บ้านเมืองไม่เจริญเพราะคนดีท้อแท้ หรือว่าคนดีไม่แสดงตัว** ต่างคนต่างอยู่หรือปล่อยไปเถอะบ้านเมืองไม่ใช่ของเราคนเดียว อันนี้แหละ

ยิ่งขณะนี้ เกมเข้มข้นโดยเฉพาะการเมืองของประเทศไทยขณะนี้ ต่างคนต่างเฉยไม่ได้นะ เจียบไม่ได้นะ เห็นแก่ตัวไม่ได้นะ ต้องออกมาเห็นแก่สิ่งที่ดีที่สุด

ถ้าคุณไม่เห็นด้วย นายกตุก็แล้วไป หรือเอาเถอะ คุณไม่เห็นด้วยกับนายกตุ คุณเห็นด้วยกับคนอื่น คุณก็ไม่ต้องเจียบ ออกมาเถอะจะได้รู้กันเต็มๆครบๆเลยว่า พลังทั้งหมดที่เจียบและเปิดเผย ออกมาให้เต็มที่เลยทั้ง 2 ฝ่าย มันจะได้รู้จำนวนเต็มเลยว่าใครมันเหนือกว่ากัน ใครแท้ๆ อาตมาก็อยากรู้ความจริงอันนี้เหมือนกันนะ

มันจะเป็นความจริงเพราะคนออกมาแสดงความจริง
 เพราะฉะนั้นก็ขอร้องผู้ที่เอาแต่เจียนๆขอร้องเถอะ ไชลานหน่อย
 อย่งไรก็อุตสาหะวิริยะหน่อยมาช่วยลงคะแนน คุณจะเห็น
 ฝ่ายไหนก็ไม่ว่ากัน อาตมาก็ไม่ได้ไปกำหนดบังคับอะไรหรอก
 ก็อิสรเสรีภาพ ใครจะเห็นของใครยังงี้ก็แน่นอนของคนนั้น
 ขอร้องนะพวกเขียร์เจียนๆ อย่าเจียนเลย มาเถอะ!

สี่ธรรมะพ็อครู ตอน สอุปาทิเสสนิพพาน ต่างกัน อนุปาทิเสสนิพพาน อย่งไร

_นาคินทร...กราบทถามพ็อครูว่า...ในมูลสูตร 10 ข้อ

๙. มือมตะ เป็นที่ยังลง (โอคธา). = สอุปาทิเสสนิพพาน

๑๐. มินิพพาน เป็นที่สุด (ปรีโยसान) = อนุปาทิเสสนิพพาน

คำว่า สอุปาทิเสสนิพพาน ต่างกับคำว่า อนุปาทิเสสนิพพาน
 อย่งไรครับ ในสภาวะธรรม

พ็อครูว่า... ในความหมายเบื้องต้นง่ายๆ ส แปลว่าเหลือยัง
 ประกอบด้วยยังเกี่ยวอยู่ อนุ แปลว่าไม่ อุปาทิ แปลว่าเชื้อ

เพราะฉะนั้น สอุปาทิเสสะ หมายความว่า ยังมีเชื้อของกิเลสอยู่
 นิพพานมาส่วนหนึ่ง แต่ยังมีเชื้อ เสสะ แปลว่า เหลือ นิพพานส่วน
 หนึ่ง แล้วก็ยังมีส่วนเหลืออยู่

ส่วนคำว่า อนุปาทิเสสะ คือ อนุ กับ อุปาทิ คือไม่เหลือเชื้อของ
 นิพพานแล้ว เบื้องต้น อนุปาทิเสสนิพพาน คือพระอรหันต์ ส่วน สอุปาทิเสสนิพพาน คือยังไม่ใช่พระอรหันต์เป็นเสขบุคคล คือผู้ได้
 นิพพานส่วนหนึ่ง ตั้งแต่ โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี

อันนี้เป็นความหมายเบื้องต้น

ที่นี้ความหมายเบื่องปลาย สอุปาทิเสสนิพพาน คือผู้ที่มี นิพพานบริบูรณ์แล้ว หมดเชื้อกิเลสแล้ว แต่ยังรักษาชีวิตที่จะเกิดจะ ตายหมุนเวียนอยู่อีกเป็นอมตะบุคคล เพราะฉะนั้นผู้ที่เป็นามตะ บุคคลนี้ที่ยังไม่ยอมตาย จึงคือผู้ไปใช้ชีวิตแบบ สอุปาทิเสสนิพพาน ก็เรียกว่าอมตะบุคคล จะตายเมื่อไหร่ จะสูญแยกธาตุเป็นดินน้ำไฟ ลมไปเมื่อไหร่ก็ได้ แต่ยังคงสะสมสัณหาระวิบากไปสู่ที่สุดที่สูง มุ่งมัน ไปจนถึงพระพุทธเจ้านั้นแหละ ไปเรื่อยๆ

อมตะอันนี้ จึงหมายถึงชีวิตตัวเอง ของพระอรหันต์หรือโพธิสัตว์ ที่จะเวียนเกิดเวียนตายอยู่ ยังไม่ทำ อนุปาติเสสนิพพานธาตุ ยังไม่ ทำให้สิ้นสุด เป็นปริโยสาน เมื่อตายครั้งสุดท้าย แล้วไม่ต่อ ตาย อย่าง สุกฺขัญจนนิพพาน อนิมิตฺตนิพพาน อัปฺนิหิตตนิพพาน ตายอย่าง นิพพานสุญฺญ นิพพานไม่ตั้งนิมิต นิพพานไม่ตั้งจิต ตายอย่างหมด เกลี้ยง สูญ จิตของผู้ปรินิพพานเป็นปริโยสานนี้ก็แยกเป็นดินน้ำไฟ ลมไป ในการตายครั้งสุดท้ายนั้น เรียกว่า ปรินิพพานเป็นปริโยสาน

เพราะฉะนั้น สอุปาทิเสสนิพพาน กับ อนุปาติเสสนิพพาน จึง อธิบายได้ 2 นัย นัยยะ ที่ยังเป็นอรหันต์เป็นโพธิสัตว์ต่อไปอีกก็ได้

หรือนัยยะของ อรหันต์ก็ตาม พระโพธิสัตว์ก็ตาม จะตายไป สุดท้ายหรือแม้แต่พระพุทธเจ้า จะตายแล้วแยกธาตุเป็นดินน้ำไฟลม เลย

อธิบายแค่นี้ก่อน พุดมากไปละเอียดยไปเดี๋ยวจะสับสน

**สื่อธรรมะฟอครุ ตอน แนวทางการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน
ด้วยระบบสาธารณโภคีของหมู่บ้านราชธานีอโศก**

_ขวัญหินแก้ว · กราบนมัสการพ่อครูค่ะ ขอถามคำถามงานวิจัยป.โท ว่า..แนวทางการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนด้วยระบบสาธารณสุขโรคีของหมู่บ้านราชธานีอโศก เป็นอย่างไรคะ

พ่อครูว่า... แนวทาง 1. แนวทางการพัฒนาชุมชน 2. ยั่งยืน 3. ด้วยระบบสาธารณสุขโรคีของหมู่บ้านราชธานีอโศก

แนวทางการพัฒนาชุมชน ก็อยู่กับหมู่บ้าน ชุมชน ก็มีแนวทางอยู่แล้ว แนวทางที่เป็นแบบจรณะ 15 วิชชา 8 หรือเป็นแบบศีลสมาธิ ปัญญา เป็นไตรสิกขา เป็นลำดับๆไป เป็นแนวทางการพัฒนาชุมชน

จะพัฒนาชุมชนได้ก็คือพัฒนาคน คนรวมตัวกันเข้าก็เป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน เพราะฉะนั้นคนจึงเป็นแก่นเป็นแกนของความจริง

พัฒนาคนให้มีคุณธรรมที่เป็นโลกุตระธรรม จึงจะเป็นธรรมะอย่างยั่งยืน ในประเด็นต่อมา จึงจะเป็นธรรมะที่ยั่งยืน นิจจัง(เที่ยงแท้) ฐวัง (ถาวร) สัสตัง(ยืนนาน) อวิปริณามธัมมัง(ไม่แปรเปลี่ยน) อสังหิรัง(ไม่มีอะไรหักล้างได้) อสังกุปปัง(ไม่กลับกำเริบ)

นี่เป็นสัจจะที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นธรรมะที่จบกิจแล้ว ไม่มีการวนเวียน ไม่มีการพลิกฟื้น ไม่มีการหวนกลับอีก จบแล้วจบเลย ตายแล้วตายเลย จึงเรียกว่ายั่งยืน นิจจัง(เที่ยงแท้) ฐวัง (ถาวร) สัสตัง (ยืนนาน) อวิปริณามธัมมัง(ไม่แปรเปลี่ยน) อสังหิรัง(ไม่มีอะไรหักล้างได้) อสังกุปปัง(ไม่กลับกำเริบ) ไม่มีการตายฟื้นตายแล้วตายเลย นั่นคือความยั่งยืน

เพราะฉะนั้นด้วยระบบสาธารณสุขโรคี นี่เป็นอันที่ 3 คำว่าสาธารณสุขโรคีนี้แหละ เป็นความหมายสุดยอดของเศรษฐศาสตร์ แม้แต่รัฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ที่เป็นสาธารณสุขโรคี อธิบายยากกว่าเศรษฐศาสตร์ที่เป็นสาธารณสุขโรคี เพราะมันเป็นเรื่องของนามธรรมที่

บริหาร ส่วนเศรษฐศาสตร์หรือเศรษฐกิจมันมีตัวรูปธรรม มีสิ่งที่จับติด
กว่า ถ้ารัฐศาสตร์มันเป็นนามธรรมมากกว่า เศรษฐกิจหรือ
เศรษฐศาสตร์มันมีรูปธรรมมากกว่า ก็อธิบายได้ง่ายกว่า

สาธารณโภคีหมายความว่า เป็นสาธารณะที่กินใช้ โภคี หรือ
โภคะ ร่วมกินร่วมใช้ร่วมอาศัยเป็นทรัพย์สินสาธารณะเป็นอาหารเป็นผล
ผลิตอะไรก็แล้วแต่ ทุกอย่างเลย ทั้งสัพปายะบุคคล อาหาร ธรรมะ
ร่วมกันไปหมด ร่วมกันอาศัยใช้กินร่วมกันหมด เป็นของส่วนกลาง

ซึ่งอันนี้มันมีในระบบของจีนเขา เรียกว่าแบบกงสี เช่น กงสี
จีนผิง กงสี คือ กินใช้ร่วมกันไม่แยกกัน แต่กงสีของคนจีน พอลูกเต้า
ลูกหลานแยกออกไปก็มีการแบ่งไปนะ แต่อันนี้ไม่มีการแบ่งไปเลย
ของสัจจะของสาธารณโภคีจะไม่มีแบ่งไม่มีแยกเลย จะรวม
ส่วนกลางใครก็อยู่ที่นี้ เกิด แก่ เจ็บ ตาย กินอยู่ร่วมกันจนแก่จนตาย
เลี้ยงดูกันจนตาย

จึงเป็นระบบวิธีที่มนุษย์ร่วมอาศัยกันอยู่ในหมู่กลุ่ม สูงสุด ไม่ไป
ไหน เป็นเอกภาพ เป็นปึกแผ่น เป็นหนึ่งเดียวกันตั้งแต่เกิดจนตายๆ

เกิดมาจนเป็นโตเป็นหนุ่มเป็นสาววัยสูงขึ้น จนกระทั่งแก่
จนกระทั่งตาย อะไรก็ช่วยกันหมด พึ่งเกิด พึ่งแก่ พึ่งเจ็บ พึ่งตาย กัน
ได้สมบูรณ์แบบ จึงเรียกว่า สาธารณโภคี

อันที่ 4 ของหมู่บ้านราชธานีอโศก ก็ยืนยันความจริงกัน หมู่บ้าน
ราชธานีอโศกไม่ใช่ความคิดไม่ใช่ตรรกะ ไม่เชื่อเรื่องฝันๆเพ้อๆ ไม่
ใช้เรื่องยูโทเปีย แต่เป็นเรื่องจริงที่เกิดจริงมีจริงแล้ว มีระบบระเบียบ
ระเบียบ มีหลักฐานเต็มรูป ต่างกันกับยูโทเปียที่ยังไม่ได้เป็นรูปร่าง
ของความจริง ยังเป็นแค่แนวคิดของ Sir Thomas More ต่างกันตรง
นี้ นั่นของยูโทเปีย

แต่ของราชธานีอโศกนี้มันเหนือชั้นกว่ายูโทเปีย เพราะมันมีสถานที่ มีบุคคล มีเครื่องอาศัย มีธรรมะสัปปายะ 4 ครบเลย เป็นลักษณะธรรมะชั้นโลกุตระธรรม

เช่น บุคคลอยู่ด้วยกันอย่างสาราณียธรรม 6 อยู่กันอย่างจริงมีพฤติกรรม กายกรรมเมตตา วจีกรรมเมตตา มโนกรรมเมตตา เมตตา มีคุณลักษณะอย่างไร ก็คือผู้ที่ปรารถนาดี ช่วยกันให้พ้นทุกข์ ไม่ได้มาทำรุนแรง ไม่ได้ทำมาเบียดเบียนอะไรกันเลย มีแต่การเกื้อกูลช่วยเหลือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา มีคุณธรรมลึกซึ้งถึง 4 ชั้น

พฤติกรรมนี้มีจริงเป็นจริง ยืนยันพิสูจน์ได้ ใช้เวลายืนยันได้ ว่าเป็นเมตตาจริงๆ ไม่ใช่เสแสร้ง ไม่ใช่แกล้งหาเสียง ว่าจะช่วยนะจะช่วยนะ ไม่ใช่จะ แต่ช่วยจริงๆ ช่วยจนกระทั่งยังยืนถาวร ไม่เปลี่ยนแปลง เป็นหนึ่งเดียว

แล้วมาถึงข้อที่ 4 ลากที่ได้โดยธรรมแล้วมารวม สาธารณโภคี กัน กินร่วมกันใช้ร่วมกันใน สาธารณโภคี ใน สาราณียธรรม 6 ข้อที่ 4

ก็คือพวกเราชัดเจน ต่างคนต่างมาร่วมกัน แล้วพวกเราแต่ละคน ก็ขยันหมั่นเพียรมีวรรณะ 9 มีพุทธพจน์ 7 สาราณียะ ปิยกระณะ ครุกระณะ สังคหะ อวิวาทะ สามัคคียะ เอกีภาวะ

มีวรรณะ 9 เลี้ยงง่าย (สุภระ) บำรุงง่าย, ปรับให้เจริญได้ง่าย (สุโปสะ) มักน้อย, กล้าจน (อัปปิจฉะ) ใจพอ สันโดษ (สันตภูลิต) ขัดเกลากิเลส (สัลলেখะ) เฟ่งทำลายกิเลส มีศีลสูงอยู่ปกติ (ธุดะ, ธุดงค์) มีอาการน่าเลื่อมใส (ปาสาทิกะ)ไม่สะสม ไม่กักเก็บออม (อปจยะ) ตรงข้าม อวรรณะ 9 ขยันเสมอ, ระดมความเพียร (วิริยารัมภะ)

พยัญชนะบาลี 9 ตัว อาตมาก็ขยายความมาไม่รู้กี่ปีก็ครั้งมาแล้ว มันมีพฤติกรรมจริงตรงใหม่

เลี้ยงง่าย (สุภะ) บำรุงง่าย, ปรับให้เจริญได้ง่าย (สุโปสะ)
 มักน้อย, กล้าจน (อัปปิจจะ)

ใจพอ สันโดษ (สันตภูติ) จิตมีความพอ สันโดษ สุดท้าย 0 ก็
 พอ มันเป็นระบบวิธี มันเป็นวัฒนธรรมที่สุดยอด เจริญ สมบูรณ์แล้ว
 เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องสะสมอะไร

มี ขัดเกลากิเลส (สลลชะ) ขัดเกลา กาย วาจา โดยเฉพาะมโน
 มีกิเลสอะไรเหลือก็ขัดเกลาไป

เพ่งทำลายกิเลส มีศีลสูงอยู่ปกติ (ฐตะ, ฐดงค์) เป็นชั้นๆ อธิศีล
 อธิจิต อธิปัญญา อธิมุตติ ไปตามลำดับๆ พวกมิชฌาทีฏฐิจะบอกว่า
 ฐดงค์คือออกป่าบุกดง ไปกันใหญ่เลย ไม่ใช่

แต่ฐตะ อยู่กับหมู่ฝูง อยู่กับหมู่กลุ่มแต่ปฏิบัติศีลสมาธิปัญญา
 ลีมาปฏิบัติสามัญตามมรรคมีองค์ 8 ตามโพธิปักขิยธรรม 37

จนกระทั่งได้มรรคได้ผล เป็นอาการที่ผู้รู้เห็นแล้วไม่ตำหนิ เป็น
 อาการที่น่าเลื่อมใส (ปาสาทิกะ) ผู้รู้ผู้มีภูมิปัญญาเห็นแล้วบอกว่าน่า
 เลื่อมใสเหมือนผู้ที่มองอยู่บนข้างบน เห็นเขาได้ระดับขึ้นมาได้มรรค
 ได้ผลอุตสาหะขึ้นมา น่าเลื่อมใส น่าส่งเสริม ปาสาทิโก มองจาก
 ยอดสูงไปหาผู้ที่ต่ำกว่า พากเพียรไต่ไปหาที่สูง

จบที่ข้อสุดท้าย 2 ตัว ไม่สะสม ไม่กักเก็บออม (อปจยะ) ตรง
 ข้าม อวรรณะ 9 ขยันเสมอ, ระดมความเพียร (วิริยารัมภะ)

เป็นคนไม่สะสมสุดยอด แต่ละคนอ่านใจตัวเองจริงๆเลยว่า เรา
 นี้แท้จริงขนาดไหนที่ไวใจกองกลาง ไวใจวัฒนธรรมของหมู่กลุ่ม
 ไวใจถึงสัจธรรม ที่ไม่มีปัญหาแล้ว มันสะอาดบริสุทธิ์ แล้วก็ เป็นเรื่อง
 ที่อิสระเสรีภาพ เป็นเรื่องที่พึ่งพาอาศัยกันได้อย่างแท้จริง เป็นสัจ
 ธรรมข้อสุดท้ายไม่มีกบฏอะไรเลย

เพราะฉะนั้นก็จึง ไม่มีปัญหา ไปสะสมไปแบกไว้ทำไม บาทหนึ่ง ก็หนักแล้ว 5 บาท 10 บาท 100 บาท 1,000 บาท 10,000 บาท 100,000 บาทยิ่งหนักใหญ่เลย ก็อยู่กับกองกลาง มีความจำเป็น อะไรแค่ไหนก็ใช้ได้ มันดีตรงที่ว่า ถ้าเราจะใช้กองกลางเราไปขอ เบิกเขา เขาไม่ให้ ผู้มีสิทธิดูแลเขาไม่ให้ หรือกรรมการพิจารณาแล้ว ไม่ให้ มันก็ต้องมีเหตุมีผลมีวิบาก เหตุผลเขามี ดีไม่ดีเป็นเรื่องของ วิบาก คุณยังไม่ได้ คุณก็ต้องไม่ได้ก็ต้องไม่เอาสิ แล้วไม่ใช่ ประชด หรือมันได้เท่านั้นนะ ฐานะเราได้เท่านี้ก็ทำเท่านี้ไป ด้วยความ อุตสาหะพากเพียร ทำดียังไม่ได้ดีเพราะทำดียังไม่มากพอ เขาก็เลย ไม่เห็นดีของเรา เขาก็เลยไม่เอื้อไม่ช่วยเหลือไม่ยอมให้ ก็เป็นจริงสิ อย่างนี้เป็นต้น ก็พากเพียรไปทำดีให้มากยิ่งขึ้น จนที่สุดเขาจะให้เอง แหละ ทำจริงไป โดยไม่ต้องไปตอรอง โดยไม่ต้องไปประชด ไม่ ต้องไปแตกดันอะไร ทำด้วยความสุภาพเรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน สร้างให้ดีไปเรื่อยๆเจริญไปเรื่อยๆ

เพราะฉะนั้นการไม่สะสม แล้วเอาแต่ขยัน วิทยารัมภะ เขาแปล อย่างเพราะว่าปรารถนาความเพียร ท่านสมเด็จพระพุทธ ปยุตโตหรือ ท่านประยุทธิ์ท่านแปลว่าระดมความเพียร อาตมาแปลว่าขยันเสมอ พากเพียรเสมอ อุตสาหะเสมอ วิทยารัมภะ

เหมือนอย่างอาตมาว่าอาตมามี วิทยารัมภะ มันเป็นข้อ 1 ของ ปัญญา ปัญญาข้อที่ 6 วิทยารัมภะ ถ้าคุณไม่มี วิทยารัมภะ

ทุกอย่างสำเร็จได้ด้วยความเพียร คุณหลุดออกจากความ เพียร เมื่อไหร่ แพ้ ฟังไว้เลย ต้องเพียร สมบูรณ์แบบที่สุด

เพราะฉะนั้นสุดท้ายจบด้วย ไม่สะสมกับพึงพาความเพียรของ ตน เป็นเนื้อแท้เลย

คนมีสมรรถนะกับความเพียรความขยัน อาตมาเคยสรุปจบ มีสมรรถนะกับมีความสามารถอยู่พอสมควรก็ได้อาศัยพอสมควร ถ้ายังมีความสามารถดีก็แน่นอนยิ่งได้อาศัยมาก แล้วเราก็อ่าชี้แจงจะต้องพากเพียรนั่นแหละ นี่แหละคือสุดยอดแห่งสมบัติ

สมบัติที่มากที่สุดสูงสุดจบแล้วก็คือ สมรรถนะและความเพียรความขยัน นี่คือสุดยอดไม่มีใครแย่งได้ ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้

ไม่มีใครแย่งได้ แล้วก็ไม่มีอะไรทำร้ายได้เลย ติดตัวไปจะเกิดอีกก็ชาติต่ออีกชาติ สมรรถนะกับความเพียรสุดยอด เป็นสมบัติที่กินใช้ไม่หมด จนปริณิพพานเป็นปริโยสาน เลย ฟังไว้นะ ดูน่าย

สมรรถนะคืออะไร ความเพียรคืออะไร มีแค่นี้แล้ว เอาให้เต็มที่ ๆ เอาให้เต็มร้อย ๆ ๆ ยอดสุดไหม

อาตมาอธิบายให้ฟังแล้ว แม้คำว่า ราชธานีอโศก ก็คือ ตัวอย่างของมนุษย์จริง พฤติกรรมจริง วัฒนธรรมจริง หลักธรรมที่จริงๆเอามาปฏิบัติแล้วก็ผลได้ทางจริง ที่เกิดบรรลุมรรณธรรมจริงๆ

ในคนชาวอโศกที่เป็นอารยบุคคล โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์ ก็มี โพธิสัตว์ก็มี จริง อธิบายไปก็ยาก อาตมาค่อยๆไขความ ค่อยๆเปิดเผยว่าคนนี้นะโพธิสัตว์ คนนี้นะโพธิสัตว์

เขาก็จะบอกว่าโพธิสัตว์อะไรละ เขาก็ขบ่งใจมองไปในแง่ลบ ไม่ได้มองไปในแง่บวก แน่หนอ คนมันก็ต้องมีแง่ลบกันได้ก่อน ยังไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ พระโพธิสัตว์มีแง่ลบ อาตมาก็มีแง่ลบอีกตั้งเยอะ ไม่มีปัญหา คุณก็เอาแต่แง่ลบ

คุณเคยเอาบอกว่า ชั่วโมง 1 ที่ ทำให้ความดี 100 หนปน ความชั่ว 1 ที่ ลบความดี 100 หนปนเลย ไม่เหลือเลย โออย่างนั้นก็เกินไป โอโห มันลำเอียงเกินไป อย่าไปลำเอียงถึงขนาดนั้นเลย

SMS วันที่ 28 เม.ย. – 2 พ.ค. 2566

_พลังเพ็ญ คำดั่ง · กราบนมัสการท่านสมณะและสิกขมาตุค๊ะ กำลังรับชมพุทธศาสนาตามภูมิภาคทบทวน วันที่ 2 พ.ค. ฟังท่านสมณะและสิกขมาตุแล้ว มีอานิสงส์ในการฟังธรรม5ประการค๊ะ คนเราเกิดมาถ้าไม่รู้จักกิเลส แล้วไม่ทำให้กิเลสลด คือคนเสียชาติเกิด จะพยายามลดโลภโกรธหลงลง จะได้ไม่เป็นคนช่วย จะได้เป็นคนที่เกิดมาไม่เสียชาติเกิด กราบขอบพระคุณค๊ะ

พ่อครูว่า... ดีแล้ว ฟังเข้าใจเนื้อหาสาระซาบซึ้ง ก็ทำความจริงไปตามลำดับ อย่ารีบด่วนเกินไปละ อย่าทำเกินตัว ทำตามลำดับของตัวเองให้พอเหมาะพอสม

_บุญสูง สาตา · การบ้านการเมืองเป็นเรื่องของทุกคน เกิดมาเป็นคนก็หนีไม่พ้นการเมือง ตั้งแต่เกิดจนตายไม่ว่าจะเกี่ยวเนื่อง เพราะทุกเรื่องก็เนื่องจากสส. ต้องออกกฎหมายขยายงาน กราบพ่อครูสมณะสิกขมาตุ เจริญธรรมญาติธรรมทุกท่านครับ

พ่อครูว่า... อ่านดูมีคำคล้องจองนะ แสดงความเข้าใจออกมาเป็นกลอนด้วย กลอนเป็นภาษาพื้นๆจนอาตมาไม่สะดุด สักวันจะพูดเรื่องภาษากวี ซึ่งยากมาก แต่ไม่ใช่ภาษากวี มันถูกแผนผัง แต่ไม่ใช่ภาษากวี มันก็ไม่ได้ไปหลงไหลภาษากวี แต่มันจะได้เนื้อความเข้มข้น แล้วเรียบเรียงมีสภาพเชิงซ้อนปฏิสัมพันธ์กันในตัว ในภาษากวีด้วย อันนี้มันก็ไปเรื่อยๆมาเรื่อยๆ นกบินเฉียงไปทั้งหมด

_ปารุ้ง วนาศิริ · กราบนมัสการพ่อท่านด้วยสุดเศียรเกล้า กระหมอนติดอย่างยิงและตั้งใจเลือก พรรค รทสช. ทั้ง 2 ใบครับ ไม่ได้

ดูแค่ "หลักการ" จากที่ "ปราศรัย" แต่ดูที่ "พฤติกรรมจริง" เป็นที่ "ประจักษ์" มาแล้ว 8 ปีที่ผ่านมา

พ่อครูว่า... ก็ดี คุณป้ารุ่งมองแล้วก็พูดออกมาให้คนที่คิดเฟิ่นๆ มองให้ออก ทำให้ก็ชัดเจนขึ้น

_Nutsarun Hiraiwa นุชศรัญ หิรัญวา · น้อมกราบนมัสการพ่อท่านด้วยความเคารพสูงสุดเหนือเศียรเกล้าค่ะ ได้รับฟังซ้ำๆ หลายๆ รอบ ทำให้เข้าใจเพิ่มขึ้น สุดซึ้งในความเมตตาที่พ่อท่านตั้งใจอธิบายและถ่ายทอดและ ให้ปัญญา ลูกจะปฏิบัติให้ได้สภาวะไปตามลำดับ เบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลายไปตามลำดับ จะไม่ข้ามขั้นเจ้าค่ะ ทำภาวะ 2 ให้เหลือ 1 และ 0 จะตั้งใจทำความเข้าใจ และศึกษา ให้รู้สึกพร้อมปฏิบัติในชีวิตประจำวันควบคู่ให้ได้สภาวะ ในเวทนา108 !และ ปัญญา 8 ความรู้และปัญญาของลูก ยังน้อยนิด ลูกมีความตั้งใจและมีความยินดี ในการรับฟังธรรมะจากพ่อท่านทุกๆ วันเจ้าค่ะ เพื่อลดละกิเลสในแต่ละเรื่องของลูกที่ยังหนาแน่น ให้ค่อยๆ เบาบาง และ เบาในที่สุดให้ได้ค่ะ 🙏🙏🙏❤️

พ่อครูว่า... ดีก็เป็นคนฟังแล้วมีปฏิภาณเข้าใจก่อนแล้วค่อยๆ ปฏิบัติ ตรวจสอบให้ดีก็แล้วกันว่า เราได้แล้วแล้วเราก็หลงว่าเรายังไม่ได้ อันนี้มันจะเสียเวลา ย้อนไปย้อนมา ก็ต้องรู้ความจริงในสิ่งที่ เป็นมรรคเป็นผลชัดๆ ได้แล้วก็คือได้เข้าไปซ้ำซ้อนเสียเวลามาก แต่มันเป็นทางช่วยก็รู้ว่าเป็นฐานช่วยก็อาศัยมันไป แล้วก็ค่อยทำ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน นโยบายหาเสียงของพรรคสัมมาธิปไตย

_ตุ๊ก อัครวิน · ขอโอกาส..ส่งอารมณ์ เจ้าค่ะ วันนี้..วันที่ 1 พ.ค. คือ วัน May Day วันแรงงานแห่งชาติ ประจวบกับใกล้วันเลือกตั้ง

คือวันที่ 14 พ.ค. 2566 ที่จะถึงนี้ในมิชชั่น...จึงเป็นโอกาสทองให้ พวกผมทั้งหลาย ต่างออกมาแข่งกันแสดง นโยบาย เรียกคะแนนเสียง..จาก ท่านผู้ใช้แรงงาน..อย่าง โดนเต็มๆ เจ้าคะ!!

ทำให้อุณหภูมิต่ำโลภ พุงปรี๊ด!!!..เจ้าคะ 'เพื่อคราย' เสนอ ค่าแรงขั้นต่ำ 600 /วัน (แต่จะสัมฤทธิ์ ต้อง พ.ศ. 2570) 'ก้าวไกล' เสนอนโยบาย 450/วัน และ สัมฤทธิ์ ทันที ถ้าได้รับเลือก (มีผลปีนี้ไม่รอปีหน้า ให้เมื่อย) นโยบาย ชู ค่าแรง พุงปรี๊ด เช่นนี้...ทำเอาผู้มีประสบการณ์ (ผู้เดือดร้อนจากการขึ้นค่าแรง 300 /วัน ในอดีตมาแล้ว) ต่างออกมาติด Disc Brake กับ นโยบาย นี้ เจ้าคะ!!

กล่าวกันว่า..นโยบายเยี่ยงนี้คือ การบอนไซ ประเทศไทย..เจ้าคะ กาละนี้ หมูเห่า มี พรรคสัมมาธิปไตย แว้ว เจ้าคะ!! เทศะนี้..วันนี้ วัน May Day วันกรรมกร นะเจ้าคะ!! ฐานะนี้..กราบขอความเมตตาจาก 'พ่อครู' ผู้เป็น สัญลักษณ์ ได้โปรดกรุณาให้ 'สัมมาทิฐิ' แก่สาธุชนทั้งหลาย..ด้วย เจ้าคะ นโยบายของพรรค สัมมาธิปไตย..จักเป็นฉันทาหนอแล...เจ้าคะ!!! น้อมกราบ _/_..ขอบพระคุณในเมตตาธรรมเจ้าคะ

พ่อครูว่า... ที่นี้พรรคสัมมาธิปไตย จะมีอย่างไร ล้วงความลับอาตมาบ้าง อาตมาก็ค่อยๆแนะนำไป พรรคสัมมาธิปไตยก็คือพวกเราชาวอโศกนี่แหละ ก็ค่อยๆเป็นนักการเมืองกับเขาไป ด้วยความเจียมเนื้อเจียมตัว ไม่ได้อ้าปากวาปากที่จะไปอะไรกับเขา ก็ทำตามประสาที่เราจะพอเป็นไป

โดยสำคัญตามความจริงว่า เราทำงานกับประชาชนแล้ว ประชาชนจะเป็นผู้ให้เสียง จะเป็นผู้ยกคะแนนเสียงให้ จะลงคะแนนเสียงด้วยวิธีลงบัตรหรือไม่ลงคะแนนเสียงด้วยวิธีลงบัตร เราก็จะต้องตรวจสอบคะแนนเสียงจากประชาชน ก็ค่อยๆมีปฏิภาณ

ปัญญาลึกลับซึ่ง ตรวจสอบความจริงจากเสียงประชาชนว่าประชาชนพอเห็นด้วยหรือไม่ แล้วเราจะไม่หลงกระตือรือร้นที่จะเอาการโฆษณา นโยบายที่ตั้งค่าไว้เลย เหมือนติดสินบน ตั้งราคาอย่างนั้นอย่างนี้ อย่างที่พูดกันมาไม่ว่าจะเป็น พรรคเพื่อทราย หรือก้าวไกล เรียกว่า คอยมัดตั้งราคาให้คน หลงไหล น้ำลายไหลด้วยความโลภที่จะได้

อาตมาว่าอย่างนี้เป็นการติดสินบนล่วงหน้า ผิดกฎหมายนะ มีกฎหมายบทนี้เหมือนกัน เป็นการติดสินบนประชาชนล่วงหน้า ไปสัญญาว่าจะให้ต่าง ๆ นานา เมื่อได้เป็นแล้ว ทำไม่ได้นี่ผิดเลย หรือ เขามี รายละเอียดของกฎหมายยังไงอาตมาก็ยังไม่ค่อยเข้าใจอันนี้

แต่เขามีหลักเกณฑ์พิจารณาด้วยนะ ใครไปสัญญากับประชาชนล่วงหน้าโดยที่ว่ามันเป็นไปได้

แต่ถ้าซื้อเสียงสัญญาว่าจะให้มีโทษจำคุกสูงสุด 10 ปีพบเห็น แจ้ง กกต.

สมัยโบราณบอกว่าให้รองเท้าข้างหนึ่งไปก่อน เสร็จแล้วลงคะแนนเสียงแล้วก็มารับอีกข้างหนึ่ง มี ศรีสุวรรณ จรรยา จี้ กกต. สอบเคราะห์-เพื่อไทย สัญญาว่าจะให้ ก็ว่ากันไป ก็มีคนสอดส่องดูแลกันอย่างนี้แหละมันจึงจะเจริญ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน เมื่อทำชั่วอย่างใดเราต้องรับวิบากอย่างนั้นตรงๆหรือไม่

_สว่างแสง ขวัญดาว · น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงค่ะ

เมื่อเย็นวันนี้ 28 เมษายนที่บ้านลูกร้อยเอ็ด พายุลูกเห็บได้ตกลงมาอย่างหนัก ลูกเกิดมา 48 ปีไม่เคยประสบมาก่อน พอพายุสงบพบว่า หลังคาบ้านหลายหลังพังลง บ้านลูกเสียหายไม่มาก ลูกคิดในใจ

ว่าเราเคยทำชั่วมาได้ชัดใช้วิบากบ้างก็ดีแล้ว ลูกขอลามพ่อครูว่าคนเราเมื่อไปทำกรรมชั่วอย่างใดมา เราต้องไปรับวิบากอย่างนั้นหรือวิบากอาจแปรเป็นอย่างอื่นก็ได้หรืออย่างไรคะ น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงค่ะ

พ่อครูว่า... ตอบไม่ยาก มันไม่ใช่ที่เดียวมันแปรไปอย่างอื่นได้ไปทำอย่างนั้นๆ มันไม่ได้

อาตมาเคยยกตัวอย่างถึงขั้นว่า ถ้าคุณไปทำคนนี้ ชาตินี้แล้วชาติหน้าเขาก็จะมาทำอย่างนี้กับคุณอีก มันแก้กันไปแก้กันมาอย่างนี้มันไม่มีจบ แล้วมันก็ไม่จริง มันจะมีเหตุปัจจัยต่างๆที่ทำให้เกิดวิบากเป็นอย่างโน้นอย่างนี้ไป อย่าไปคิดเที่ยงถึงขนาดนั้น

เรื่องวิบากกรรมนี้อย่าไปตีขลุมคิดง่ายๆอย่างนั้น มันเป็นเรื่องที่คิดเอาง่ายๆไม่ได้ อาตมาก็ตอบรายละเอียดไม่ได้เพราะเป็นอจินไตย เกิน ในเรื่องวิบากกรรม ก็พูดให้ฟังประมาณนี้

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ทานอย่างไรได้อานิสงส์สูงสุด

__ซึ่งชื่อ วิเชียร : กราบนมัสการพ่อท่านด้วยสุดเศียรเกล้าครับ
ผมขออนุญาตเสนอ ไสลภธรรม ของพ่อท่าน ครับ

การได้ให้แก่ผู้อื่นเสมอ หรือผู้ได้ทำการเสียสละ

นั้นก็เป็ณคุณธรรมที่เลิศ ที่ยอดแล้วสำหรับผู้ทำ

ยิ่งเราได้ให้หรือได้เสียสละด้วยปัญญาว่า นี่สมควร หรือไม่สมควรแล้วจึงให้ จึงเสียสละ

ก็ยิ่งเลิศยิ่งยอดเยี่ยมและที่สุดเราให้ด้วยจิตสงบ

จิตเฉยเสียสละด้วยจิตเปล่าไม่ต้องการอะไรมาตอบแทน ให้โดยไม่มีจิตคิดแลกเอาอะไร แม้แต่เพียงเปลอยยึดเอาคุณธรรมความดีไว้เพื่ออวดอ้าง ข่มกับผู้อื่น ก็ไม่มี

ก็ยิ่งนั่นแหละคือยอดธรรมเลิศมนุษย์ สำหรับผู้ทำได้เป็นได้
เป็นโศลกธรรมของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ๑๑ พ.ย ๑๙ กราบ
นมัสการขอบพระคุณพ่อท่านอย่างสูงยิ่งครับ

พ่อครูว่า... อันนี้เป็นสัจจะที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ในทานสูตร
แล้ว ว่า ทานที่มีอานิสงส์สูงสุดคือทานที่ไม่มี สาเปกโข

(ไม่มี)สาเปกโข คือ จิตที่ ไม่มีอะไรต่อ จบที่ทำงานจบ มีอุป
ยากับสันตติ อุปฺปายะคือการเกิด เกิดการทานเสร็จแล้ว สันตติจบ ไม่มี
อะไรเชื่อมต่อไปอีก ปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ถ้ายังมีวิบากมันก็
จะมี ขรตา ถ้าไม่มีวิบากมันก็จบเลย ปรีณิพพานเลย

ถ้าใครเข้าใจ ใจ ของตัวเอง จิตตัวเอง ทานแล้วก็ทำใจในใจให้
รู้ให้เห็นว่า ทานอย่างมีผล

อรรถกถาที่ เป็นข้อต้นเลยของสัมมาทิฐิ ทานที่มีผลหรือมี
อานิสงส์มากคือทานที่ ไม่มีภพชาติ ทานที่ไม่มีอะไรต่อเป็น สาเปก
โข ไม่มีตัวกูของกู ไม่มีตัวเราของเรา ทำแล้วก็จบเหมือนไม่ได้ทำ
เราจะจำได้หรือจำไม่ได้ก็ไม่มีปัญหาอะไร ไม่จำเป็นจะต้องจำก็ได้
แต่จำได้แล้วก็อย่าให้มีจิตที่ไปนึกว่าเป็นของเราละ นี่เราทำนะ นี่
เราเป็นประโยชน์นะหรือเรามีบุญคุณ มันยิ่งไปใหญ่ เป็นอุปกิเลส
ซ้อน

เพราะฉะนั้นการทำใจในใจอย่างนี้แหละ ละเอียดลึกซึ่งยิ่งนัก
จะมีผลสูง มีอานิสงส์มาก ก็ด้วยการทำให้ถูกต้อง อ่านจิตอ่านใจตัว
เองให้ได้ว่ามีอาการ อาการของจิต มีมากมีน้อยอย่างไรบ้าง ถ้าไม่
ไปเป็นอย่างนั้น ยังมีกระแสดอ มีภพชาติต่อ ยังไม่จบ ถ้าทานแล้วไม่
มีภพชาติต่อก็จบ

ยกตัวอย่างเช่น อาตมาทำสวนน้ำ ให้คนได้มาพักผ่อน แล้วเรา
ก็ไปนึกว่า เราเองนี่เป็นคนมีบุญคุณ เป็นคนเป็นผู้สร้างผู้ทำให้นะให้

คุณได้มาอาศัยใช้สอยนะ จิตเราก็นึกว่าเราเป็นประโยชน์ เราเป็นผู้ที่มีประโยชน์แก่เขา ถ้าจิต เราไปยึดถืออย่างนั้นก็เป็นทานที่ไม่มีอานิสงส์มาก

เป็นนัตถิตินัน

ถ้าทำทานแล้วจิตเป็นมูทิตา ถ้าจิตแค่หยาบแค่ เมตตา กรุณา เมตตา คือ เจตนาให้เขาพ้นทุกข์ กรุณา คือ ลงมือช่วยให้เขาพ้นทุกข์

แล้ว จะมีเราเป็นของเราไม่ได้ ต้องมูทิตา แล้วก็จบวางเลย เป็นอุเบกขา นี่คือสมบูรณ์แบบ

สี่ธรรมะพอครุ ตอน เป็นพระหรือนิกายหรือเปล่าที่ลงไปประท้วง

__ธนะพัฒน์ ทองอัม · เป็นพระหรือเปล่านั้นหรือว่าเป็นนิกายที่ลงไปประท้วง

พอครุว่า... ยังมีอยู่เยอะ พวกนี้เป็นพวกประท้วงอย่างมีอบ ไม่ใช้โปรเทสต์ มีอบ คือการประท้วงอย่างมีอคติ ถ้าเป็นโปรเทส เป็นการประท้วงอย่างโลกุตระเลย อย่างพวกเรา ใช้ภาษาว่าเป็นนีโอโปรเทส

โปรเทสมันก็ไม่เหมือนมีอบอยู่แล้ว แล้วเราก็บอกว่า นีโอด้วยเป็นแบบใหม่ ยังไม่เคยมีใครมาประท้วงแบบนี้ อาตมาก็นำไป โดยบัญญัติภาษาขึ้นเองว่า Neo protest ด้วยแล้วก็ไปทำจนสำเร็จผลมา ไปประท้วงไปประหารรัฐบาลช่วยให้สำเร็จลงไป เป็นปฏิบัติเลยประชาชนปฏิบัติรัฐประหารเลย

ประชาชนก็ไม่ได้ไปกระต๊อกระต๊อที่จะไปรับช่วง เช่น ประชุมเสร็จแล้วก็ให้พลตรีจำลอง ศรีเมือง ขึ้นไปรับหน้าที่นายกฯ ก็ไม่ทำ ประชาชนพวกเราก็ไม่มีใครไปรับ

ส่วนพลเอกประยุทธ์ที่อยู่ในหน้าที่ ก็ตั้งหลายรัฐบาลมาแล้ว จนกว่าจะมารับไม่ต่อเอาไป พวกเราก็ไม่ได้ไปประท้วงอีกทุกวันนี้ก็ส่งเสริมด้วยซ้ำ ยิ่งตอนนี้เป็นโรคไข้ เบอร์ 22 โรคไข้ประยุทธ์ รู้จักโรคไข้ไหม Fever เป็นโรคเห่อ

นี่ อาตมาได้กระทำความ Neo protest การชุมนุมประท้วงแนวใหม่

ประเทศไทยเราสงบ รบด้วยไม่มีอาวุธ ความจริง เอาความสงบ ความรู้ความจริงเป็นอาวุธ ไม่เหมือนประเทศอื่นที่รบราฆ่าฟันกัน แต่ประเทศไทยไม่ได้รับแบบนั้น โดยเฉพาะสงครามกลางเมืองสงครามพวกกันเองในประเทศไทยไม่ได้รับอย่างนั้น เรารบอย่างเป็นวิธีรบ Neo protest รบอย่างมีคุณภาพสูงสุดแล้ว

พ่อครูว่า... ไม่ได้พระแต่เป็นสมณะ ไม่ใช่尼กาย แต่เป็น นานาสังวาส คุณต้องมาศึกษาให้ดีๆ แล้วจะรู้ความละเอียดละออธรรมะเหล่านี้ อาตมาขอใช้เวลากับคุณเท่านี้ก่อน อาตมาไม่ได้เป็นพระ อาตมาเป็นสมณะ แล้วอาตมาก็ไม่ได้เป็น尼กาย ที่ไปลงประท้วง อาตมาไม่ได้เป็น尼กาย ประท้วงอย่างเป็นนานาสังวาส อย่างมาชี้ตัว อาตมาว่าเป็น尼กาย เพราะผู้ทำ尼กายเป็นอนันตริยกรรม คุณต้องไปศึกษาดีๆ อาตมาไม่ทำ

ใครจะบอกว่าอาตมาเป็น尼กาย อาตมาไม่ยอมรับ มันจะเป็นพวกที่ อสังวาสกับ สังวาส แล้วสังวาสมี สมานสังวาสกับนานาสังวาส

สังวาสคือ เห็นร่วมกันอยู่ แต่อสังวาส คือพวกปาราชิก แล้วมีเยอะอยู่ในกลุ่มใหญ่ เน่าในและทะเลกันอยู่ในนั้นเยอะเลย ชูเอี้ยกัน

ปาราชิก ไม่ว่าจะเป็นข้อเงินทอง อวดอุตริมนุสธรรม จะมีข้อฆ่าคนกับ
ข้อเมถุนเท่าไร อาตมาไม่รู้ หมักหมมเน่าในกันอยู่อย่างนี้ อาตมาก็
ว่าอาตมาไม่ได้เป็นอย่างนั้น อาตมาลาออกมาประกาศเป็นนานา
สังวาสตามพระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า ทางด้านผู้ไม่รู้รณานา
สังวาสก็ทำเลอะเทอะ ทำอาบัติไปเลอะเทอะ อาตมาไม่พูดต่อแล้ว
ไปหาอ่านเอา อาตมาเคยพูดแล้วบันทึกไว้เป็นหนังสือ
ประนีประนอมกันด้วยนานาสังวาส

*_วิชัย ลีลาน้อย · บุนนียม มาเดินให้ใส่บาตกุไม่ใส่ให้แด่ก๊วะ
ไฉ่พวกพระที่ไม่เคยคิดถึงความเดือดร้อนของประชาชน เอาแต่ทุน
ใหญ่เป็นใหญ่*

พ่อครูว่า... รุนแรงเหลือเกินเจ้านี้ ใส่ความกันแล้วคุณเอ๋ย เรา
นี้แหละคิดถึงประชาชน คิดถึงความเดือดร้อนประชาชน ไม่ได้เอา
ทุนเป็นใหญ่ เป็นพวกบุญนิยม เป็นพวกที่ล้มล้างนายทุนด้วย

ค้นหาข้อมูลให้มันดี ๆ อย่ามาชี้ตู่อาตมา ให้มันถูกต้อง ๆ อย่า
มาชี้ตู่ผิด ๆ เพี้ยน ๆ มาขายหน้าตัวเอง เพราะฉะนั้นต้องตรวจสอบ
ข้อมูลหลักฐานให้ดี ๆ ก่อน พูดมาว่าจากก็เอาสุขภาพ ๆ หน่อยก็ดี สำเนียง
ส่อภาษา กิริยาส่อสกุลนะ พูดดี ๆ ก็จะได้

*_คุมะ · ลัทธิเถื่อนพระก็ไม่ใช้ พวกนี้มันออกมายุ่งการเมือง มัน
ออกมาพูดเขียร์ไฉ่ตู่ พวกมันเคยออกมาขับไล่ท่านนายกทักษิณไฉ่
พวกสำนักอโศกลัทธิเถื่อน*

พ่อครูว่า... อันนี้ไม่พูดต่อ คุณยังอยู่ในความมืดเหลือเกิน
ศึกษาดี ๆ หาข้อมูลดี ๆ คุณยังโกลความจริงอยู่เยอะ

ลูกชาย คนโต · นี่คือกิจของสงฆ์????

พ่อครูว่า... อาตมาก็ตอบว่าใช่ กิจของสงฆ์ เพราะถ้าสงฆ์ไม่ดู
ดำดูลี้สงคม สงฆ์ใจดำ สงฆ์ปล่อยให้คนเดือดร้อน ทำผิดก็ปล่อยให้
เขาทำผิด ทำถูกก็ไม่ไปช่วยเหลือคนทำถูก ไม่ช่วยคนดีให้มาทำ
งานให้แก่สังคม อย่างที่ในหลวง ร. 9 ตรัส สังคมก็ไปไม่ได้

เราเข้าใจว่าเราทำอะไร เพราะฉะนั้นจะบอกว่ากิจของสงฆ์ใหม่
ก็ตอบสั้นๆว่า ใช่ กิจของสงฆ์ ตามภูมิปัญญาของเรา ส่วนตนเองจะ
เข้าใจกิจของสงฆ์ตามภูมิของคุณแค่ไหน เราก็พอรู้อยู่หรอกแต่ไม่
อยากพูดต่อ ศึกษาดีๆ คุณจะออกมาแสดงความคิดเห็นก็อนุโมทนา
มาแสดงความเห็นแย้ง มาแสดงความเห็นช่วยเหลือฝ่ายนั้นฝ่ายนี้
เพื่อที่จะได้มีน้ำหนัก ในการที่จะทำให้สังคมดำเนินต่อไป ฝ่ายถูก
ฝ่ายไม่ถูกก็ช่วยกันแบบประชาธิปไตย มันก็เป็นเรื่องดีไม่มีปัญหา
อะไร

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน คนรุ่นเก่านี้เองที่ทำให้คนรุ่นใหม่เกิดขึ้น มาได้

ดิฉันได้ฟังคำปราศรัยและนโยบายของนักการเมืองบางพรรค
แล้ว เห็นว่าน่าเป็นห่วงว่าจะนำความหายนะมาสู่ชาติบ้านเมือง แล้ว
ทำให้ไทยกลายเป็นทาสได้

พระพุทธเจ้าทรงสอนว่า นิमितตังสาธุรูปานัง กตัญญูกตเวทิตา
แปลเป็นไทยว่าความกตัญญูกตเวทิตาเป็นเครื่องหมายของคนดี

เมื่อบุคคลที่เรียกว่าเป็นคนรุ่นใหม่ เป็นประชาธิปไตยไม่รู้ลึก
สำนึกในบุญคุณของผู้มีพระคุณ และคนรุ่นเก่าแล้ว จะเรียกว่าเป็นคน
ดีได้อย่างไร ถ้ารักชาติก็ต้องรักคนในชาติด้วย ควรยกย่องให้เกียรติ

ดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน สังคมไทยจึงจะสงบอบอุ่นมั่นคงเป็นปึกแผ่นได้

คนชาติอื่นเขายกย่องชื่นชมคนไทย และเมืองไทยว่าน่าอยู่ น่าอาศัย แต่คนรุ่นใหม่ที่หลงผิดกลับดูถูกประเทศตัวเองว่าล้าสมัย ล้าหลัง มุ่งล้มล้างสถาบันหลักของชาติเสีย เน้นอนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงยอมทำได้โดยไม่ทำลายโครงสร้างพื้นฐานของชาติจนหมดสิ้น

ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำริเตือนสติแก่คนรุ่นใหม่ว่า “การที่คนสมัยใหม่บอกว่า คนสมัยเก่าความรู้ก็น้อยก็อาจเป็นจริง และคนสมัยใหม่ที่อาจจะเรียกว่าดูถูกเหยียดหยามคนสมัยเก่าได้ เขามีสิทธิ์ แต่ว่าถ้าพูดตามความจริงแล้ว สิทธิ์ที่จะเหยียดหยามคนรุ่นเก่าก็ไม่ควรจะมี ด้วยเหตุว่า คนรุ่นเก่านี้เองที่ทำให้คนรุ่นใหม่เกิดขึ้นมาได้ ทั้งทำให้คนรุ่นใหม่มีโอกาสรู้สร้างตัวขึ้นมา อันนี้คนเก่าก็น่าจะมีความภูมิใจได้ และคนใหม่ก็น่าจะสำนึก คนเก่านี้มีพระคุณ พระราชทานแก่ผู้ที่เข้าเฝ้าณศาลาดุสิตาลัย พระราชวังดุสิตาลัย วันอาทิตย์ที่ 4 ธันวาคม 2531

เท่านี้ขอความกรุณาพ่อกุให้สัมมาทิฐิแก่คนรุ่นใหม่และคนไทยด้วยค่ะ

พ่อกุว่า... อันนี้ก็คือนะกระแสเสียงจากต่างประเทศถึงประเทศไทยอันนี้เป็นจริง ท่านใช้คำว่าสำนึกนี้แรงนะ แต่คนจะรู้สึกเบา สำนึก เพราะฉะนั้นคนที่สำนึกตัวเองว่าผิดรู้สำนึกได้นี้ โอ้โฮ สุดยอดเลย คำว่าสำนึกนี้ อาตมาเคยตั้งชื่อสำนึก ให้แก่ ดร.คนหนึ่ง เขาบอกว่าตั้งชื่อดูถูกผม ผมผิดอะไรจึงต้องสำนึก อาตมาบอกว่าเป็นเครื่องเตือนใจที่ดีนะเขาก็บอกว่าไม่เอา ผมไม่ได้ทำผิดจะสำนึกอะไร อาตมาก็เลยเลิกเลย คนนี้แล้วก็เห็นเขาอยู่อย่างนั้น

ความเห็นจะเป็นของคนรุ่นเก่าหรือเป็นคนรุ่นใหม่ก็ตาม เราก็ต้องมีภูมิปัญญาที่จะมาตัดสินเหตุปัจจัย ในแต่ละกาลแต่ละฐานะ ซึ่งมันไม่เคยนิ่งอยู่กับที่ มันไม่เคยอยู่อย่างเก่า คงที่ มันเปลี่ยนไปเลื่อนไปทั้ง กาลแต่ละฐานะ ทุกอย่าง มันไม่คงเดิมเลย

เพราะฉะนั้นคุณจะไปเอาของเก่า มาเป็นตัวตัดสินทีเดียว ก็ไม่ได้ แต่ของเก่ามันเคยมีมาดังที่ในหลวงท่านตรัส ว่าของเก่านี้แหละทำให้เกิดของใหม่

เช่น คุณไม่มีแม่ แล้วคุณจะมีลูกขึ้นมาได้ไหม เหมือนกันกับที่ไปแย้งว่าไก่เกิดก่อนไข่หรือ ไข่เกิดก่อนไก่ คุณตอบได้ไหมว่าอะไรเกิดก่อน

โยมตอบว่า...ถูกทั้งนั้นครับ

พ่อครูว่า... มันมีสภาพ 2 จริงๆแล้วมันต้องเกิดด้วยกัน ไก่กับไข่ ต้องเกิดด้วยกัน ในสภาวะของโลกก็ดี ของอัตราก็ดี มันคือภาวะ 2 เรียก เทว จึงจะเกิดการสังขารและปรุงแต่งกันขึ้น ถ้าไม่มีภาวะ 2 อะไรก็ไม่เกิด แม้แต่ในเรื่องของวัตถุก็ต้องมีพลังงานบวกและพลังงานลบเกิดมา แม้เป็นพืชก็ต้องมีพลังงานเพศผู้เพศเมีย ที่มันเกิด

ยิ่งเป็นจิตนิยามจิตวิญญาณยิ่งชัด เพราะฉะนั้นผู้รู้จะต้องรู้สภาพพวกนี้ที่จะทำความเกิด ไม่สำคัญที่ความเกิดเพราะพระพุทธเจ้าตรัสว่า เราไม่รู้จักต้นแห่งความเกิดว่าอยู่ที่ไหนเมื่อใด นี่ท่านตรัสความจริงเลย

เพราะฉะนั้นคนจะพูดว่าต้นธาตุต้นธรรมเราก็เอาที่จุดใดจุดหนึ่งเท่านั้น แต่จุดแห่งความเกิดของวิภูสงสาร ของเอกภพ ของจักรวาลของอะไรก็ได้แล้วแต่มันไม่มีใครจะไปรู้ได้หรอก มันรู้ไม่ได้ ยิ่งหมดมหาจักรวาลนี้ ตั้งแต่เป็นแก๊สอยู่ จนกระทั่งเป็นดินเป็นน้ำไฟลม

จนกระทั่งเป็นลูกโลกขึ้นมา จนกระทั่งเป็นจักรวาลน้อยจักรวาลใหญ่
จนกระทั่งมีชีวะ มันละเอียดเกินไปที่จะไปศึกษารายละเอียดทั้งนั้น

เรามาศึกษาว่าตัวเรามีชีวิตอยู่ในนี้จะเป็นประโยชน์คุณค่าและ
จะอยู่กับมันไปอีกนานเท่าไร และรู้ที่จบว่า เราจะจบความเป็นจิต
นิยามชีวะของเราให้ได้ ก็จบเท่านั้นเอง ก็ไม่ต้องมีตัวเองอีกแล้ว เรา
ก็เลิกไป

แต่ถ้าเรายังรักที่จะอยู่ไปอีก ยังสนุกที่จะช่วยมนุษยชาติต่อไป
อีก ตั้งจิตปณิธานเป็นพระอวโลกิเตศวร ก็เชิญ ก็เป็นปณิธานที่ยิ่ง
ใหญ่ ซึ่งอาตมาก็ไม่คิดที่จะทำเหมือนอย่างพระอวโลกิเตศวรหรือ
เจ้าแม่กวนอิม อาตมาก็ไม่ทำถึงขนาดนั้น

สี่ธรรมะพอครุ ตอน เมื่อธรรมะเจริญ การเมืองก็เจริญ

พอครุว่า... เหลือเวลาอีกเล็กน้อย อาตมาก็อยากจะแวะไปถึง
เรื่องการเมือง

การเมืองที่จะพูดเมื่อมีผู้ที่เขาแย้งมาเมื่อकिन้างใน sms ว่า
พระอะไรมายุ่งกับการเมือง อันนี้แหละเป็นความเห็นที่น่าสงสาร
มาก เพราะคนเป็นสัตว์สังคม เป็นพลเมืองของเมือง ไม่ใช่พวก
เดียรฉัยพวกเข้าใจผิดว่า คนไม่เกี่ยวกับสังคม คนจะต้องปลีกตัว
เดี่ยวออกไปเลยเหมือนพวกเซน หนีออกไปอยู่เดี่ยวอยู่ป่าอยู่เขาอยู่
ถ้ำ อยู่เดี่ยวๆเลย ไม่เอาอะไร ไม่มีอะไรมันสุดโต่ง มันไม่ใช่ มัน
เกินไป

คนคือสัตว์สังคม พลเมืองสังคม ที่จะต้องรู้ความสังเคราะห์กัน
สังขารกัน ทำงานร่วมกัน ประงแต่กันอยู่ ประงแต่อย่างทำลายกัน
หรือประงแต่อย่างดูกันเกินไป หรือประงแต่อย่างขัดเกลาส่วนที่
ควรขัดเกลากันออก จนรู้ที่จบว่า ขัดเกลากันออกขนาดนี้อยู่ในภาวะ

ถ้าจะให้เกิดก็เป็น cyclic order อยู่ในภาวะที่หมุนวนอยู่ในขณะนี้ได้
สัดส่วนสมดุล ก็จบแล้วสมดุลแล้วพอแล้ว

ถ้ามันมีอะไรมากไปน้อยไปก็ปรับกันให้อยู่ในความสมดุลให้ได้
ซึ่งมันไม่เที่ยง

เพราะฉะนั้นในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ เราจะไปแก้ปัญหา
เศรษฐกิจให้สังคมเที่ยงมันแก้ไม่จบ แก้ปัญหาให้ไม่เดือดร้อนกัน
คุณจะทำยังไงให้คนที่มันมีกิเลส ให้ทุกคนหยุดเดือดร้อนนะ คุณ
ก็ได้แต่ออกกฎหมายมาบังคับเขา แล้วเขาก็ทำอย่างละเมิด ดีไม่ดี
กดดันมากมายมันก็บ้าเลย ละเมิดกฎหมายตายเป็นตาย แล้วมันก็ตาย
กันไปเยอะแล้ว มันไม่สมควร มันไม่เสร็จหรอก ใช้หลักเกณฑ์
กฎหมายกดขี่พวกนี้ มันไม่จบ

อิสระเสรีภาพให้คนเกิดปัญญาารู้พอดีและอยู่กันอย่าง
ประนีประนอม ประองตองกันมาน้อยแล้วแต่ ให้พออยู่ได้ มันแรงไป
ก็เออลงมา มันน้อยไปก็เพิ่มขึ้น โดยอยู่กันอย่างยึดหยุ่นอนุโลม
ปฏิโลม อยู่อย่างนี้กันไป

เพราะฉะนั้นการเป็นอยู่ของวิญญูสงสารก็อยู่กันอย่างไม่ได้หยุด
หรือ มันก็จะเป็นอย่างนี้ อนุโลมมากบ้างน้อยบ้าง ถ้ามันเป็นระบบ
เป็นลำดับ เราจะมีมวลของสังคมที่เรารับผิดชอบ ร่วมรับผิดชอบดูแล
กันช่วยเหลือกัน แล้วเราก็ทำให้เกิดความสงบ

สงบไม่ใช่อยู่นิ่งแข็ง ความสงบเป็นความคล่องแคล่วว่องไว
ปราดเปรียวมีเรี่ยวมีแรง ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ

ความมีจิตวิญญูจะเห็นว่า ความสงบคือหยุดความเคลื่อนไหว
กายกรรมก็ไม่ต้องทำอะไรแรงมากมาย นิ่งได้ สงบ วลีก็ไม่พูดมาก
จิตก็ให้หยุดเลยไม่รับรู้แข็งทื่อไปเลย อย่างนั้นมันเป็นจิตวิญญู
ของเตียรถีย์สามัญ ไม่ใช่ความสงบแบบนั้น

ความสงบคือปัญญา ความสงบคือธาตุที่ยิ่งใหญ่ ที่รู้เหตุแห่งความไม่สงบคือตัวกิเลส หยาบ กลาง ละเอียด เอามาบำเรอตัวตนเป็นหลัก อย่างนั้นต่างหาก

ล้างกิเลสพวกนี้ให้ได้ตั้งแต่เราเกี่ยวข้องกับสังคม กว้างได้เท่าไหนก็เอาประมาณเท่านั้น แล้วเรารู้ว่าถ้าเราประมาณจำนวนคนเท่านี้เราดูแลกันหรือช่วยเหลือกัน ทำให้อยู่ด้วยกันอย่างอบอุ่นสงบสบาย อีสระ สบาย สงบ อบอุ่น อิมเอม เกษมใส ลงท้ายด้วย ใจเกื้อกูล และทุกคนก็หมดตัวตนเสียสละไม่มีความเห็นแก่ตัว เพิ่มพูนเสียสละ นี่เป็นตัวจบที่ยิ่งใหญ่

คนที่ไม่มีตัวตน คนที่อยู่อย่างมีพลังงานมีแรงงาน มีความรู้ มีความสามารถ แล้วก็ทำงานช่วยเหลือเกื้อกูลเสียสละให้แก่คนอื่น ๆ อยู่มันเป็นสุดยอดแห่งความเป็นคนแล้ว

นอกจากเสียสละแล้วยังไม่นึกไม่คิดที่จะไปยึดเอาการเสียสละนั้นเป็นเราเป็นของเรา อย่างที่อธิบายการทานเมื่อกี้นี้ไม่ยึดจริงๆ จิตทำไปโดยสบาย เป็นประโยชน์แล้วก็จบในประโยชน์ของมันเอง สบายๆ แปลว่า ประโยชน์ แล้วมันก็จบในตัวของมันเอง ไม่มีต่อ ไม่มีสาเปกโข

นี่แหละสุดยอดแห่งความเข้าใจแล้ว ทำใจของเรา ทำใจในใจของเราให้ถูกต้องตรงตามที่เราเข้าใจ ทำได้สำเร็จ ทำได้จนเป็นอัตโนมัติ ทำได้จนไม่ต้องไปบังคับ มันทำโดยตัวมันเองเลย จัดการตัวมันเองเลยนี่คือสูงสุด

เพราะฉะนั้นเราก็ทำได้ไปตามสิ่งที่เราเกี่ยวข้อง โลกน้อย โลกใหญ่ โลกกว้างไปตามลำดับ จนกระทั่งถึงโลกกว้างออกไปถึงชั้นต่างประเทศ แต่ทุกวันนี้พวกเราไม่อ้าขาผวาปีกไปถึงขนาดนั้น เราก็ทำตามลำดับแล้วมันจะขยายตัวขยายผลไปตามลำดับเอง

ไม่ต้องอยากได้ผล แต่ต้องทำเหตุให้เต็ม คุณทำเหตุเต็มนั่นคือผลเกิด

แล้วก็รู้จักผลโดยไม่ต้องไปติดยึดผลว่านี่เป็นของกู ผลนี้เป็นของเรา ไม่ต้อง ผลนี่คือสิ่งที่เกิดดีแล้ว ให้แก่โลกให้แก่สังคม ให้แก่มนุษยชาติ

ผู้ที่เข้าใจอย่างทีอาตมาพูด แล้วก็ทำได้จริงตามที่อาตมาพูด ผู้นี้คือผู้ช่วยโลก อนุเคราะห์โลกอยู่ โลกานุกัมปายะ ทำได้มากเท่าใด ก็ทำให้เกิดสังคมมีประโยชน์ พหุชนหิตายะมากเท่านั้น ทำให้คนเป็นสุข พหุชนสุขายะ สุขคำนี้คือ ว่างนั้นแหละดี โดยพยัญชนะสูงสุด ไม่ได้แปลว่าสุขคือเสพลือกียะ เสพติด. แต่เป็น รูปสมุสุขหรือปรมมังสุขัง สุขเพราะสงบจากกิเลสไปเรื่อยๆ

มันไม่มีพยัญชนะก็ต้องไปยืมพยัญชนะอื่นมาใช้ อาตมาไม่ได้แปล ปรมังสุขัง ว่าสุขอย่างยิ่งแต่ อาตมาแปลว่า ยิ่งกว่าสุข

ที่เป็นโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้าที่ยิ่งใหญ่ เทวนิยมนหรือ ศาสนาพระเจ้าไม่รู้จักสุขจักทุกข์ เพราะพระเจ้าเป็นสุขนิยมน พระเจ้ายังเป็นลัทธิติดสุขอยู่ ถือว่าเป็นผู้ประทานสุข ไม่ได้เข้าใจความสุข ความทุกข์ เขาศึกษาแต่ความดีและความชั่วเป็นโลกียธรรมเท่านั้นเอง เทวนิยมน จะเรียนมาตำราไหน เป็นดอกเตอร์หรือ Post Doctor มากี่ใบก็แล้วแต่ ก็ไม่ได้เรียนสัจจะอันนี้

แม้จะเรียนศาสนาทางเทวนิยมนมาก็ตาม อย่าว่าทั้งนั้นเลย แม้แต่ในเมืองไทยเอง พุทธศาสนาก็ยังเพี้ยนไป ไม่เป็นโลกุตระ เป็นแค่เทวนิยมน บางทีก็อาจจะพอมีสัมมาทิฐิขึ้นมาตามลำดับๆ เขาก็ศึกษากันอยู่ ผู้แสวงหา ผู้ไม่มีอคติก็จะได้สัจจะความจริงอันนี้ ขึ้นมาตามลำดับ ง่ายๆ

เมื่อธรรมชาติเจอ การเมืองก็เจอ เพราะมันแยกกันไม่ได้
ระหว่างคนกับการเมือง แยกกันไม่ได้ เพราะการเมืองคืองานของ
พลเมือง การคืองาน งานของพลเมือง เราเป็นพลเมืองคนหนึ่งของ
เมืองหรือเปล่า เราไม่ได้เป็นคนหนึ่งของคนอื่นคนป่า แต่เราเป็น
คนหนึ่งขงเมือง ขงพลเมือง เป็นกำลัง พลคือกำลัง

เราเป็นคนไม่ดูตายไม่ปล่อยปละละเลยต้องช่วยเหลือกันด้วย
เจตนาดี ไม่ได้หวังอะไรตอบแทน สดย อดเลย ไม่ได้ต้องการอะไร
ตอบแทน ทำเพื่อที่จะให้คนดีให้สังคมดีสงบดีไปด้วยกัน

สมณะเดินดิน... สรุปลจบ